RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 10v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

signo uidere cepim⁹ quo aquas inuinũ conuiuij ad nupcias in uitatis. Hoc enim fecit in
ceũ signo coram discipulis suis. & manifestauit glam sua. Deinde uidim⁹ cecos oclos
illuminantẽ. lepra tactu suo fugantẽ. febres depellentẽ. putres mortuos suscitantẽ.
linguas constrictas & surdas aures serantẽ. sup undas ambulantẽ. uentos sedantẽ. flu
xũ sanguinis constringentẽ. & multa milia de paucis panib⁹ saturantẽ. Vidim⁹ & ins
mutatẽ faciei ei⁹ reuerendã ipsis angloꝝ choris glam. Vidim⁹ ad extremũ qd mirabilẽ
& glosissimũ ẽ a mortuis resurgentẽ. uidim⁹ in manib⁹ & pedib⁹ eius fixuras clauorũ. ui
dim⁹ inq & inspexim⁹. palpauim⁹. & man⁹ nre contrectauerũt latus eius lancea ctfixũ. man
ducauim⁹ cũ illo & bibim⁹. & in celũ glose ascendentẽ uidim⁹. & pmissũ a illo paracly
tũ spm sem accepim⁹. Hanc glam ei⁹ uidim⁹ glam qsi a patre unigeniti. id ẽ tantã glam qn
ta nullus omniũ di filiꝝ glificari dign⁹ habit⁹ ẽ. Hã cei filii di oms adoptati s. hic ge
nitus imo unigenit⁹ est. Ceti s oms filii pgram. hic un⁹ & solus pnaturã. Iure q hic spe
ciosius forma pfilius hominũ. differentẽ pomib⁹ habet q uidim⁹ glam. Supma tandẽ
hui⁹ capituli audiam⁹ conclusionẽ. Quã glosũ illũ audistis. Plenũ in qt gre uitatis.
magnũ peoniũ. magnũ & fidele testimoniũ. Querebas cuimodi eet illa unigeniti
glã. Aurũ ẽ. aurũ uerũ. dignũ nre captiuitatis preiũ. Homo iste diues & nobilis
de thesauro altissimi pdiuit. corpuscelm ei⁹ sacculus ẽ auri preiosi. Tene illũ dũ re
scindit pmiuriã mortis. & apphende qd in illo ẽ talentũ gre & uertatis. Quã plen⁹ sit
xpe gre & uertatis. t qmti eadẽ gra uitatis sit pondis. hic idẽ euglista lohis subseqnti
mor lohis baptiste testimonio declarabit. ubi dicturus ẽ gra & uertas pihm xpm
facta est. Hã sic in pemio dictũ ẽ. hi duo testes in hoc euglio locunt. nec ta historie pates
terit. q testimoniꝝ turris inexpugnabilis erigit. Ait q. Iohannes testimoniũ
phibet de ipso. & clamat dicens. Hic est quẽ diri. qui p me uenturus est. an
te me factus est. quia prior me erat. Iohannes baptista q sic de illo testat
uertas. nec harundo uento agitata. nec homo mollib⁹ uestitus erat. stat fortis in
alto monte positus. ubi amplissime patebat magnis & crebris uentiuehentis inver
sionib⁹. nec frangendus a dusis. nec flexus laudib⁹ suis. Non enim detectatus fame mag
nitudine maiorẽ se q ẽ estimari patit. ipsũ ee xpm existimantib⁹ turbis. q solũ
ne euglista dir plenũ gre & uertatis. At ille gre q dẽ minister erat. s. fons plene
gre n erat. Verax quidẽ & fidelis erat. s. ipsa uertas n erat. Qd si uellet & gaude
ret uideri qd n erat. neq; particeps gre. neq; uitatis consors extitisset. Stans
q fortit ut dictũ ẽ radicib⁹ firmis. nihilq; motus in manib⁹ uentis taq cedrus
lybani. tota populare aura magno clamore relidit & dic. Hic ẽ quẽ diri.
Qui p me uenturus ẽ ante me factus ẽ. quia por me erat. Vt testimoniũ lohis maxime ẽ
firmet euglista hoc qd nouissime dir. plenũ gre & uertatis. ideirco hec p anticipationẽ